

365

ОРГАНИЗИРАНЕ НА ВЪТРЕШНИЯ ЧОВЕК.

12 Година
40 Лекция на Общия клас
24.ІV.1933 година. СРДА 5 ч.с.
ИЗГРЕВ СОФИЯ.

Добрата Молитва.

Признания за напредналия или за иенапредналия човек

ум

сърце

A воля

B

Когато умът действува, сърцето се свива по един начин и мозъкът действува по-особен начин. А когато сърцето действува, умът и мозъкът действуват по друг начин. Когато волята действува, сърцето и умът действуват пак по друг начин.

Всеки човек, който седи по-горе от тебе, знае повече. И всеки човек, който седи по-долу от тебе знае по-малко. Когато мозъкът е организиран по-добре, човек седи по-горе, а когато е организиран по-зле, човек седи по-горе-долу. Сърцето е, което е организирано по-добре или което се проявява по-добре. Показва човека, който седи по-горе и обратното. Защото е и за волята. Ако един човек рече да направи нещо и рече да го прави, той седи по-горе, а ако мякото човек рече да направи нещо и той не го прави, той седи по-долу и не го прави, той седи по-долу, защото е слаб. А първо защо седи по-горе, защото е силен. Ти питаш защо онзи седи по-горе? Неразрешавай въпроса. Защо този седи горе и защо този седи долу? Ако си долу, ти реши да излезеш горе, нищо повече. Защо онзи е горе? Защото е правил усилия, затова е горе. Защо онзи е долу? - Защото онзи не е правил усилия, затова седи долу. Ти казваш: В някоя друго прераждане аз ще отида горе. В друго прераждане ще бъдеш при същите условия. Долу има по-малко условия за напредване ума, сърцето и волята. А горе има повече условия за тяхното напредване. Долу има по-малко условия за проява на Божията мисъл отколкото горе. Там се горе и се беспокоиш, ти си долу, макар и да мислиш, че си горе. Той прилича на един магарешки трън, който израстнал за 6 месеца и после изсъхнал, а пък, който е горе, прилича на един дъб. Ако човек има това, което скоро се губи, той не е горе. Например никой казва: Имам вдъхновение. За мякото животът е пълен с любов. Но тази любов след един, два три месеца изчезва. Той е един извор, който няма дълбоки източници. Първоначално всичките хора са излязли по един и същи път, с еднакви положителни заложби. Но с течение на времето, понеже са имали своя бода, не са положили усилия за своето развиване. Сега

Сега не разбирайте, че човек, за да се развие, трябва да гостодарува над другите. В света има един закон, онзи, който гостоподад

Рува, държи най-долното място, а пък онзи, който слугува държи най-горното място. Силният може да слугува, а пък слабият може да господарува.^Нитам: ^Някой след като господарува какво е спечелил? – Ако той те владее и постоянно възбужда умраза против себе си, той геби. Ти търсиш постоянно цаката против него и той ще се намери в трудно положение, а пък онзи, който слугува той придобива сърдата на хората. От-^{Господаруването} е излязла лениността. Защото само човек, който господарува може да бъде ленив.^Ной само паказва какво трябва да се работи. Има един пример из американския живот за американският капрал и Вашингтон. Капралът заповядвал да дигнат една голяма греда на 30 войници.^Но гредата била тежка и не могли да я дигнат. Требвало още един човек, капралът вика, ругае всичките. Вашингтон минавал и каза л на капрала: Защо ти не помогнеш? – Той казал: Аз съм капрал, Вашингтон си турнал рамото и дигнали гредата. После казал на капрала: Ти си капрал, а пък аз съм Генерал ^Вашингтон.

Та сега светът е пълен само с капрали. В всяко едно общество има толков капрали, че светът страда, това са сравнения, примери за уязвениния. Трябва ви един метод за самовъзпитание. В теорийческата страна има една опасност. Човек трябва да знае нещата. ^Например, ^Някой мисли за сърцето и казва: Аз мога да чувствувам това нещо.^На го чувствуваш е едно нещо, но да дадеш насока на сърцето е друго нещо. Ти казваш: Аз мога да го направя? Да може да го направиш е едно нещо, а да го направиш е друго нещо.^Човек, който се учи, не трябва да се смущава от зламието на другите хора. ^Нато дойдеш до учения човек ти се смущаваш, че онзи знае повече от тебе. Какво има от това, че той знае повече? А пък като дойдеш при един човек, който знае по-малко от тебе, ти се повдигаш? Какво лошо има от това, че онзи не знае? Онзи, който знае е пълношице. А пък онзи, който не знае е празношице. Това сравнение е съвсем механическо, макар и истиине. А пък ще дам друго сравнение по-дълбоко: Едно семе посадено, а друго семе не посадено в земята. Второто семе съдържа същите качества, ако поникне; ако го посадите ще имате същите резултати. ^Някой път вие мислите, че сте празношице. Не разрешавайте така въпроса. ^Че. Вие си мислите, че сте едно семе, което трябва да се посее, и че това семе съдържа всички заложби в себе си. ^Някой път вие очаквате да ви се каже, че сте даровити. Но преди всички вие трябва да знаете, че сте даровити. Аз пея и знам, че съм даровит. Даровитият човек сам знае, че може. А после другите се научават, че той е даровит, а не даровития човек хората не знаят. Най-първо, че не е даровит, и после той се учи.

Някой път вие седите и мислите дали вие сте христиани.

Тогава вие се от обикновените христиани. А пък ако знаете, че сте христиани преди хората да знаят това, тогава вие сте христиани.

ним." Якой казват, че като дошъл Христос, тогава хората станали христиани. Много се лъжат. "овек, който отначало на създанието на света не е бил христианин и сега не може да бъде христианин. От създанието на света ти трябва да бъдеш христианин, ако остане сега ти да бъдеш христианин! За настърчение можем да кажем: "и си изгубил нишката и ще се намериш в голямо противоречие с самия живот. Ако остане сега да бъдеш учени и сега да добиеш дарби! Ти трябва да вярваш, че си ^{одарен}. Ти трябва да знаеш, че си одарен. Ако изменим малко ударен ието ще стане ударен. Значи, одареносатта е станала част от тебе и ти може да я прилагаш. Ударен значи даден ти е дар, че са те ударили с него.

Има основни правила, които трябва да спазвате. Често в вас се зараждат пессимистични, чувства, отчаяние. Знаете ли какво нещо е отчаянието? От-чай. Чега ще ви изтълкувам вярата. Вер, значи живот. а пък, А значи слънце в Египетската азбука. Вяра значи да се приближиш към слънцето на живота. Това слънце като грее за тебе, тогава в тебе могат да се събудят всичи дарби, които са вложени в сърцето ти и в ума ти и в твоята воля. Дарбите трябва да бъдат събудени, умът, сърцето и волята ти. За да могат да се проявят дарбите, трябва вяра. Якой казва: Вярата нищо не ползува. Но как ще развиеш дарбите? А пък надеждата е чисто за земята - това с което можеш да се облечеш, това, което може да стане видимо. Надеждата е чисто на физическото поле. Надеждата се занимава с неща много близки. Я не разглежда нещата за утре, а нещата, които ще станат от сутринта до вечерта. Вярата може да се занимава с нещо, за след 100 години, за след милион години и можеш да вярваш в тези неща. Надеждата е формата, вярата е съдържанието, а пък любовта е съмисълът. От любовта преизтича сила отвътре. Трябва да се проучуват любовта, вярата и надеждата. Но както сега се изявяват на земята. Якой път вие считате за проявление, иякой прости трептения в симпатичната нервна система. Ие казвате: запалило се е сърцето ми. То е малко търкане, малко се е сгорещило, но не се е запалило сърцето ти. Под думата любов се разбира, когато сърцето се е запалило и гори. Сърцето иякой път се запалва, както жилището иякой път пламва и загорява. Единствената запалка иде от рожество. дух. И когато човешкото сърце се запали веднаж, никаква сила в света не може да го изгаси. С този човек може да правиш каквото искаш, но никой път не можеш да изгасиш сърцето му, а пък щом се запали сърцето му, то се запалват умът му и волята му. А пък когато сърцето се сгорещява отъм, то изгасва.

Всичкото знание, което имаме трябва да го пресеем, за да остане основа същественото, на което трябва да разчитаме. Якой път вие сте недоволни от себе си.

„Казвате, аз съм много лош човек, и оне е така.“ Тогава съзнаш, че си лош човек, ти имаш някоя дреха, която не ти стои добре. Това може да бъде някой възглед на дядо ти, на баба ти. Ще се освободиш от тези възгледи. Ще събереш пари и ще си купиш нова дреха, а пък старите дрехи на Ауто Дафе. Може само да си накадиш меса с тях. Някой път и вие оставяте вашите стари навици, вашите стари дрехи, уж да работите с тях до известно време уж за икономия. При истински живот никога не се позволява да обличаш една стара дреха, която си хвърлил, както змията никога не облича, омази кожа, която е хвърлила. Една дреха като си я хвърлил не се обличай с нея, а носи нова. Тя е остатяла. Това може да бъде в стълкновение с сегашните разбирания на живота, но в сегашното ви разбиране на живота има едно криво разбиране, поради единствената причина, че вие нямате правилно отношения към Бога. „Ако разбирам под правилно отношение?“ Амирам се в къщата на един богат човек, аз съм сиромах, касата е отворена. Спра се и казвам: Баща ми е е с мене. Иждам Господ те гледа, ти ще отидеш да крадеш, този церски син, да отиде да краде, това е срамота! Тогава има един закон. Аз бръквам в джоба и намирам колкото пари имам ги ту рям в касата. И така се изкупва престъплението. Ще туриш, няма да вземеш. Значи ще носиш свещенната идея. Ако всичките хора имат този морал, тогава какво ще бъде? Тогава какъв ще бъде животът? Един цар всичко може да направи. Един учител може да тури долба бележка комуто и да е. Мъжът може да убие жена си, но всеки един от тях да се спре и да каже: Аз вярвам в Бога, Бог вижда. Ти се обезсърчаваш. Защо? Ти се отчайваш, защо? Отчаянието иде, вследствие едно неразбиране на живота. Сега като говоря, вашите деди и прадеди ме слушат. Ако дядо ми беше умен, той не трябваше да търпи сиромашия, ако дядо ми беше умен, той не трябваше да търпи онези наследствени болести, икоито е предал на вас. Дядо ми изва при вас и ви казва, как е живял юй. Аз съм виждал много дядовци 80 годишни и казвам: Аз съм стар човек, много съм патил. И ще се искашле, за да покаже. Аз казвам: Ти знаеш саме науката за кашлицата и какво знае дядото? Ако бил млад, дигал един човек от 100 оки, а пък сега не може да го дига. Итам: сега, ако човек има сила, къде трябва да я употреби. Ти минаваш през известно място и виждаш, че се върши неправда. Казваш: Тази работа не е моя. Тогава силен човек ли си? Има три начина за разрешение на мъчинотии в светът. Това, което не може да го направиш чрез волята, можеш да го направиш чрез сърцето и тога, което не можеш да го направиш чрез сърцето, можеш да го направиш чрез ума. Следователно, всеки един човек има една възможност да направи нещо, което иска да направи. Така че ще го направиш в един от трите свята.

Разумната вяра изисква да се изучават правилата на вярата. Ако носът ти е дълъг и тесен, умът ти работи горе, Ти ще бъдеш или сух човек, пълен само с електричество или ще бъдеш мертв и сприхав. Аз разглеждам человека вътрешно. Може да е външно спокоен, а пък вътрешно е сприхав. А пък някой външно може да е сприхав, а пък вътрешно да е спокоен. Някой изгубил хиляда лева и казва, няма нищо. Един българин в 1915 година е бил търговец, имал е печалба от 10 хиляди лева. Да ли е някому да усълужи. Онзи ги е задигнал, търговецът комуто са задигнали парите казал: Добър е ~~поспед~~ ще спечелим пари. И след две годими го срещам и казва: Спечелих тези 10 хиляди лева,

Някой казва: Изгубих младините си. Где ще си изгубите младините? Вие имате все повърхностни възгледи за живота. Младините не се губят, младината е вътре в тебе и старината е вътре в тебе. Но има един процес на подмладяване. Младостта не се губи, но ти не вървиш по законите на младостта, ти се самозаблуждаваш. Ти казваш, че си естарял. Ако си остарял, аз ще съжелявам, тогава работата е много зле. Сега ~~исанието~~ казва: Ако не станете като децата не можете да влезете в Царството Божие, а пък вие като сте остаряли, как ще влезете в Царството Божие. Христос казва: Мене не ми трябват стари хора. В този смисъл, както вие схващате старостта, вие усещате, че краката ви са отслабнали, ума ви и сърцето ви, и волята ви са отслабнали. Казвате: Остарях, младите да са живи сега. Младите след време и те ще кажат така. Младият е вътре, стар е дяволът. В този смисъл е стар дяволът. Защо не правят погрешки децата, а старите правят погрешки? и учат децата как да грешат. Под думата дявол, аз разбирам една вътрешна разумност, която е вече изопачена, един човек, който си прави оглушка и се отделя от общия закон на ~~живите~~, няма правилно разбиране за живота.

В природата има общ закон: Ти може да искривяваш една линия, Линията на поведението; известна сила ти може да я отклониш, но тази сила пак ще се върне в същия път, тя е като пружина. И тогава ти ще пострадаш. В света Божествените закони търсят едно малко отклонение. Но, ако мислим, че ние ще заставим бога, Той да отстъпи, ние се лъжем. В края на крищата, ние трябва да отстъпим. Или казано другояче: В света само чрез доброто всичко е възможно. Под добро разбирам силата на ума, сърцето и волята съединени в един ~~е~~, тогава всичко е възможн ~~е~~. Под добро разбирам силата, ума, сърцето и волята съединени в един ~~е~~. Тогава всичко е възможно.

Та най-първо вие трябва да се освобождавате от тези вътрешни хипноз. Трябва ви начин против хипноза. Вземете един рак и ще ви

ви каже, как може да хипноти зирате един рак. Вземете рака и го обърнете на гърба 4-5 минути. Концентрирайте ума си и този рак ще заспи. Той не може да се мърда. Появява рака, че не може да се мърда. Той е под ваше влияние. Чаволът прави същото. Той ви тури на гърба ви и вие спирате. Никога не лягай на гърба си и ако легнеш на гърба си, то дръж ума си концентриран. Який път може да легнеш на гърба си, но дръж ума си концентриран и не заспивай, защото жизнените сили текат по гръбначния стъл, нервите се натискат и не може да текат жизнените сокове правилно.

Има една практическа страна. Да допуснем, че не може да разрешите един въпрос, какво трябва да правите? За да избави Господ човека, той е турил тези жлези в носа, които изпушват сополите, за да може човек, постепенно да си движи ръцете по носа надолу. Като концентрираш ума си, ще прекараш двата пръста по носа отгоре надолу. Това е хубаво. И се намираш на в неразположение на духа. Искаш да направиш някоя глупава постъпка. Хвани с ръка носа си и тегли с пръстите отгоре надолу и след няколко дена ще ти хрумне една светла идея в ума ти. Полека ще движиш пръстите си по носа отгоре надолу. Това правете онези от вас, които мислите сериозно, понеже, някой от вас имате старин възгледи. Який път аз гледам говорите за нещо в вас, има една една, казвате: Учителят ме е бил на нашето място. Аз не говоря за нещата, които не знам. Тама нещо, което да не съм опитвал и наблюдавал. Аз съм наблюдавал прирадата, растенията и когато ви говоря за нещата аз имам само една цел, да се събуди в вас божественото с юето вие може да си помогнете, а пък щом си помогнете, това е един напредък вътре в света. Вие казвате: "акво може да стане от нас? Вие сте чудни. Много може да стане. Числиши ли ти право в света, то твоята права мисъл е поетник за целият свят." ато изпратиш една добра мисъл, едно добро чувство, една добра постъпка, ти вече помагаш на целия свят. Един богат човек отива в небето, отива в едно голямо сдание. В това сдание вижда една голяма дупка. Защо е оставена тази дупка? Защо не са турили един камък на това място? Казали му: Вашият камък трябва да бъде тук, затова ще се върн ете долу, да го турите.

Това, което вие не направите в света, то няма да бъде вие. Всички ваши постъпки. Това, което направите ще бъде за вашите близки. Това, което спечелите, камъните, които дялате, ще бъдат не за вас, а за сданието. А пък скъпоценните камъни ще бъдат за вас. Един камък ще го дялаш и ще кажеш: Един ден този камък аз го дялах, но не може да го нося с себе си. Добрите дела са камъни. те трябва да отидат към всички сдания. Като отидеш някъде, и минеш ще кажеш: Тези камък аз го дялах, а пък това, което припечелих, вас ви трябва

ва един скъпоценен камък. Всичките добродетели са скъпоценни камъни. Магията седи в скъпоценните камъни. Едно време са носили смарари, диаманти, сапфири. Един скъпоценен камък съдържа в себе си една магическа сила. Една добродетел, която имаш в себе си, съдържа магическа сила. Тя може да бъдеш силен в света, докато нямаш една добродетел, на която можеш да разчиташ.

Според вас, коя е първата добродетел, на която можеш да разчиташ? Аз искам да науча от вас едно нещо, едно нещо не зная. Коя е първата добродетел? Тази работа вие я знаете по-добре. Аз знам едно нещо. Най малкото престъпление, знам кое е. Най-малкото престъпление е да обичаш някого, по-малко от него няма. Тя да обича някой дъщеря ти, син ти, го считаш за престъпление. По-малко от това престъпление не може да има. Това престъпление е позволено. Кое е най-малкото добро. Аз влязох в вашето положение. Казах кое е най-малкото престъпление. Тя га вие ще влезете в моето положение, и ще ми кажеш кое е най-малкото добро. По обратен математически път. Вече имате едно изречение да не отнемеш топлината на человека. Щом видиш един човек, че обича някого, ти не му отнемай топлината. Той направил вече едно престъпление, то ти обича. Престъплението е направено, то е факт. Тя га ти, за да направиш най-малкото добро, за да се балансира, и отнемай топлината на това, което става. А ти ще загасиш тази работа и ще кажеш: Той не заслужава твоята любов. Това онова. Не отнемай малката топлина, поддържай малката топлинка. Това значи да не мразиш человека, защото умразата е смязгане на человека. А пък щом се отнеме топлината на человека, той може да направи разни престъпления. Когато ти не може да мислиш и не може да чувствува и не може да действуваш, това е хипноза. А пък ние искаме да можем да работим, да може да употребим волята си. Трябва да бъдете силни в малките престъпления и силни в малките добродетели. Най-малката любов, която има човек, в нея се крие известна опасност. Ако ти не си внимателен, ти ще се намериш в условие да направиш едно престъпление. Например ти обичаш едно цвете и искаш да го барнеш и като го барнеш, ти може да го повредиш. Например ти обичаш една пеперуда, но при всяко барване, ти имаш възможност да ръзвалиш крилцата. Трябва да намериш начин да не развалиш крилцата и, да не би твоята обич да създаде нещастие за нея. Това е новото разбиране. Но този начин човек може да се развива. Вие се спирате и казвате: "Олко глупаво съм постъпвал досега." Ие оставете колко глупаво сте постъпвали досега. Вие оставете колко глупаво сте постъпвали досега. Тя разрешавайте тези неща. Всички наши погрешки остават въпрос на Бога, Той да се справя с тях. А пък за нас остава новото, с което

трябва да започваме. Да се съмняваш, да се обезсърчаваш, това са стари работи, това са стари дългове, а пък сега трябва да имаш вярата, силата на това животворното слънце.

Та казвам: „аквото упражнение и да дам на някой вие живеете с стари възгледи. Аз съм говорил с мнозина, които цитират какво е казал Христос. Говорих с един евангелски проповедник и той ми цитира един стих какво е казал Христос. Аз му превождам един пример Казвам му: Един евангелски проповедник, проповядва в църквата, иска да събере пари, за мисионерска работа. Идва един богат човек, който казва: Не трябва да се проповядва на хората. „аз-бойникът на кръста, без да му се проповядва се спаси.“ Идва се една седмица и този богат все същото казва. Проповедникът му казва: Онзи беше един умира щ разбойник, а пък ти си един жив разбойник. Толстой цитира това и казва: Онзи беше умиращ разбойник аз живият разбойник какво трябва да правя? Аз трябва да работя за хората и да се откажа от всичко. „ие трябва да направим нещо. В какво седи нашата любов?“ и обичаш една мома и пишеш по три писма на ден, че много я обичаш, че без нея не може да живееш. Не я оставаш на свобода. „Когато-ебичаш А пък тази мома не се нуждае от тази любов. Ти си малко шашкънин.“ Я има един баща, който я обича. Тя има една майка, която я обича. Има братя и сестри, които я обичат, гледат я като писано лице. Каква нужда има тя да я беспокоиш? „ще и пишеш едно писмо, второ, трето, настояваш, че ако те тя не приеме любовта ти ще се убиеш.“ Ие не сме се избавили от това състояние. Нито младите нито старите, са се избавили от любовта като най-малко престъпление. Какво трябва да се прави? „ате-

Като говоря така, все ще има някоя сестра и братя, които да се скарат отвън. При мене идва една сестра много издигната до третото небе. Правя опит с нея. „ажа и една дума и тя не може да носи думата. Ако един човек е качен до третото небе, то в тази вода в която тий живее, тази дума ще се стопи. Моите думи са направени от захар. Ако паднат в водата ще се стопят. Ако не паднат в водата ще ударят човека по главата. Ако думите паднат на един метър до мене, ще паднат в водата и ще се стопят. Ако седа по-близо до един метър, то тази дума ще ви удари.“ Ие трябва да бъдем много свободни. „ие трябва да бъдем носители на красивото, „ожественото, а не своенравни. За бъдеще ние трябва да градим новите си тела. „який път седим така и мисли, че сме смирени. „ова не е смирение. Или мислим, че сме кротки хора. Аз имам особено мнение за смиренето, за кротостта, за вярата. Вярата си има свои признания. когато човек има вяра, то погледът му е нагоре има нещо много красиво.“

и хубаво в него. Не те гледа направо, а горе гледа. Той има погледа на вярата. Той казва: Да оставим старото, да ликвидираме с него. Нагоре да гледаме. И тебе ти стане приятно, а пък друг като те погледне, търси някои дефекти в тебе. Погледни не да търсиш дефектите, а търси в душата му нещо ценно. В него има благородство, скъпоценни камъни и в себе си трябва да търсиш това. Ие казвате: Ще остана. Казваш: На Учителя косата е побеляла. Тя не е побеляла. Вие не знаете защо моята коса е побеляла. Има два вида побеляване. Някой път човек побелява отвън, а отвътре почернява. А някой път отвън и отвътре трябва да побелее. Сега някой от вас отвън сте побеляли, но отвътре дали сте побеляли? Земята като побелее от снег а, това е отвън, а лятно време не побелява земята. Някой път лятно време побелява от белия цвет. Но това вече е в органическия закон, а не под механическия закон. Ако всичките цветове се вземат какво ще образуват? – /Белият цвет/. Значи, за да станеш в правата смисъл бял, за да имаш белия цвет, ти трябва да разбираш законите на всичките цветове, на червения цвет, на портокаления цвет, на жълтия, на зеления, на ясно синия, на тъмно синия, на виолетовия. Всяка една мисъл, за да я направиш силна, ти трябва да и дадеш една краска. Щом направиш това, ти ще и предадеш известна сила. Щом дигнат червеното знаме, хората отиват на война.

Сега започнете с сърцето си. Онези от вас, които искате, ще ви дам да тонирате малко вашата симпатична нервна система. Чека да го направят само онези, които са готови, които философствуват въпроса да го оставят, като че ли е цел някой роман, да не се занимават. Но онези от вас, които искате да проверите, направете следното. Сутрин като станете, вземете по голо, под лъжичката има едно езиче под ребрата, има един малък отрастък. С дясната си ръка, с отворена длани, ще направите разтриване в кръг няколко пъти на това място, ако го правите добре, ще имате известен резултат. Ако го правите правилно, то много ваши недъзи ще се премахнат, при това упражнение ще концентрирате ума си. Това упражнение ще го правите с дясната си ръка, след това ще вземете с лявата си ръка и ще движките отгоре надолу. Направете най-първо по 10 обиколки само с дясната ръка, но не очаквайте изведнаж гелеми чудеса. Ато посещ еди о семе, не трябва да очакваш изведнаж да поникне, най-първо да забележите каква промяна има в вас. Например неразположен си сутринга. След като направиш този опит 10 дни ще видиш промяна а. Или като те боли корема, пак порастрий това място под лъжичката и това ще допринесе една промяна в

в мозъчната и симпатичната нервна система. Енергията може да мине през симпатичната нервна система и през лявата ръка да мине в мозъка. Това най-първо ще го правите за 10 дни. През следващите 10 дни ще си наквасите пръстите в топла, вода, колкото да търпите. Ще наквасите само първата фаланга на пръстите и с тези мокрите пръсти ще правите тези упражнения. През третите 10 дни ще потопите цялата ръка в топла вода и ще правите тези упражнения. Защото сутрин като станете ще ви вземе по десетина, 15 минути, ще го правите 30 дни. Това са най-малките опити, които можете да направите. Някой от вас може теда ненравите разправяте какъв резултат сте добили. Станало е някакво прояснение или някакъв дефект се е премахнал. Или някоя гърбица на човека се е премахнала.

За да има едно правилно отношение между мозъчната система и симпатичната нервна система непременно гръбначния стълб, трябва да добие първоначалното положение, трябва да има много малка кривина. Щом се образува една гърбица, това е един много лъш признак. Трябва да се пазите от една гърбица на гърба ви. Гърбицата не позволявате. Като станете на 85 години, гърбица пак не позволявате на гърба си. Щом се образува тази гърбицата, то се прекъсва тока на енергията от симпатичната нервна система към мозъка и могат да прииждат жизнените токове и тогава човек се развива неправилно.

ОТЧЕ НАШ.